

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Motpart: Procter & Gamble International Operations SA

Ytterligare deltagare i rättegången: Rzecznik Praw Obywatelskich

Domslut

Artikel 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter

ska tolkas så

att den utgör hinder för tolkningen av en nationell bestämmelse enligt vilken en skyddsåtgärd som består i förstöring av varor inte kan tillämpas på varor som har tillverkats och på vilka ett EU-varumärke har anbringats med varumärkesinnehavarens samtycke men som har släppts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utan nämnde innehavares samtycke.

(¹) EUT C 357, 6.9.2021.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 oktober 2022 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Törvényszék – Ungern) – HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt. mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-397/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Harmonisering av skattelagstiftning – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Försäljning som inte är föremål för mervärdesskatt – Felaktigt fakturerad och betald mervärdesskatt – Leverantören i likvidation – Skattemyndighetens beslut att avslå köparens begäran om återbetalning av mervärdesskatt som betalats felaktigt – Effektivitetsprincipen, principen om skatteneutralitet och icke-diskrimineringsprincipen)

(2022/C 463/12)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: HUMDA Magyar Autó-Motorsport Fejlesztési Ügynökség Zrt.

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

1) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, jämfört med effektivitetsprincipen och principen om mervärdesskattens neutralitet,

ska tolkas så,

att det utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som en annan beskattningsbar person har tillhandahållit en tjänst, inte kan kräva återbetalning direkt från skattemyndigheten av det mervärdesskattebelopp som denna beskattningsbara person felaktigt har fakturerats av leverantören och som leverantören har betalat in till statskassan, trots att det är omöjligt eller orimligt svårt att återfå detta belopp från nämnda leverantör på grund av att leverantören har varit föremål för ett likvidationsförfarande och trots att ingen av dessa två beskattningsbara personer har gjort sig skyldig till något skatteundandragande eller missbruk, så att medlemsstaten inte riskerar att förlora några skatteintäkter.

2) Artikel 183 i direktiv 2006/112, jämförd med principen om mervärdesskattens neutralitet,

ska tolkas så,

att skattemyndigheten – för det fall en beskattningsbar person, som en annan beskattningsbar person har tillhandahållit en tjänst, kan kräva återbetalning direkt från skattemyndigheten av det belopp som motsvarar den mervärdesskatt som den beskattningsbara personen har fakturerats felaktigt av leverantören och som leverantören har betalat in till statskassan – är skyldig att betala ränta på detta belopp om den inte har återbetalat detta belopp inom en rimlig frist efter det att den anmodats att göra detta. Villkoren för att ta ut ränta på detta belopp omfattas av medlemsstaternas processuella autonomi, inom ramen för likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen, varvid de nationella bestämmelserna om bland annat beräkning av eventuell ränta inte får leda till att den beskattningsbara personen fråntas rätten till en adekvat ersättning för den förlust som orsakats av den försenade återbetalningen av samma belopp. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra allt som ligger inom dess behörighet för att säkerställa att artikel 183 ges full verkan genom att tolka nationell rätt i överensstämmelse med unionsrätten.

(¹) EUT C 357, 6.9.2021.

**Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 13 oktober 2022 (begäran om förhandsavgörande från
Višje sodišče v Mariboru – Slovenien) – FV mot Nova Kreditna Banka Maribor d.d.**

(Mål C-405/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäligen avtalsvillkor i konsumentavtal – Artiklarna 3.1 och 8 – Kriterier för bedömningen av om ett avtalsvillkor är oskäligt – Betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet – Krav på att näringsidkaren handlar enligt god sed – Möjlighet att säkerställa en högre skyddsnivå är vad direktivet föreskriver)

(2022/C 463/13)

Rättegångsspråk: slovenska

Hänskjutande domstol

Višje sodišče v Mariboru

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: FV

Motpart: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Domslut

Artiklarna 3.1 och 8 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal

ska tolkas så, att

de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som gör det möjligt att fastställa att ett avtalsvillkor är oskäligt när den medför en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till nackdel för konsumenten, utan att det i ett sådant fall behöver göras någon prövning av kravet på ”god sed” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktivet.

(¹) EUT C 349, 30.8.2021.